

та заплети ми косъ—тъ така хубавичко, какъ—то тя научихъ завчеръ, и другий пѣтъ не ходи да подслушивашъ подъ врата—та.

„Добрѣ, Госпоже, но Вы не ще дадете Ваше—то съгласіе никогы — да — да — ”

Глупости! бѣди покойна, никогы нѣма да ся съгласіе! Защо ты говоришь за това нѣщо? Азъ по скоро ще ся съгласіе да продаждъ моіе—то дѣте. Нѣ наистинъ, Елиза, ты много си поченъла да ся голѣмишь съ дѣте—то си. Никой не може и носъ—тъ си да покаже въ къщъ—тъ ни, ты завчясъ мыслишь, че іе дошелъ да купува дѣте—то ти.

Успокоительный—тъ тонъ на Госпожѣ—тъ утѣши Елизъ, и тіа лесно и скоро облѣче Госпожѣ си, най подирь и сама ся разсмѣ съ страхъ—тъ си.

Госпожіа Шельби бѣши знатна жена и съ умъ—тъ сии съ хърактъръ—тъ си. Освѣнь великодушіе и благородство, коіе—то често іе характеристика на жени—ти въ Кентекки, Госпожіа Шельби имаше още высоки нѣравственни правила и религъзни чювства и убѣжденія, съ кои—то ся іе руководствовала въ животъ—тъ. Мъжъ—тъ й, кой—то не ся отличяваше съ особитъ хърактъръ религъозный, почиташе и цѣнѣше нѣйни—ти іаки убѣжденія, и нѣколко ся покланяше

на нѣйно—то мнѣніе. Той й бѣ прѣдставиль неограниченъ свободъ въ всички—ти нѣйны благодѣтели стремленія за да устрои благосостоіаніе—то, възпитаніе—то и на—прѣдованіе—то на неволници—ти си. И токо речи, никогы не ся смѣсіаше въ нѣйни—ти дѣла. Ако и да не вѣрваше той твърдѣ много, че може чловѣкъ да ся посвяти съ добри дѣла, той обаче по нѣкогы мыслиаше, че жена му іе милостива и добродѣтелна за двамина, и ся надѣяше да ся удостои царствіе небесно съ излишни—ти нѣйни добродѣтели. И това мнѣніе го освобождаваше отъ всѣкъ другъ длъжностъ.

Подирь разговоръ—тъ съ тръговецъ—тъ на сръдце—то му легна тяжкъ камкъ, зашто—то виждаше нуждъ да открие прѣдъ женъ—си намѣреніе—то си, а той добрѣ прѣдвѣждалше, че ще сръщне сопротивленіе отъ нѣйнъ странъ.

Г—жіа Шельби, като незнаіаше въ какво затрудненіе ся нахожда мъжъ—тъ й, и като бѣше увѣрена въ неговъ—тъ добротъ, бѣ съвсѣмъ искренна въ своіе—то недовѣріе, съ коіе—то тіа посрѣщна Елизинъ—тъ страхъ. И наистинъ, тіа исхвърли изъ умъ—тъ си това нѣщо, и като ся готвіаше да иде на гости прѣзъ вечеръ—тъ, тіа забрави съвсѣмъ, що ся бѣ случило въ стаіж—тъ й.